

259. KAD SAM JA KADGOD ŽALOSTAN

1. Kad sam ja kad-god ža - los - tan, i sr - cem ja - ko ne - vo - ljan. I

kad je to sve pro - laz - no za ža - lost ne vred - no. On - da hi -

tim pred Gos - po - da, od Njeg' že - lim no - vo sr - ce. Jer

zem - ske tu - ge ža - los - ti s'ne - ba ne do - la - ze.

2. Sečam se mog Spasitelja, koj' me na to naučio,
Ne brin'te se jer vaš Otac, sam brine se za vas.
Kroz um mi prođe pojanje, pojim tiho od sveg srca.
Tako pobedim nevolje, i pojim jasnije.
3. Nekad će bit' još krasnije, kad ugledam sve miline,
Koje me tamo čekaju, kad pobedim večno.
Tam' vidim mog Spasitelja, na nebu je moj večni dom.
Umesto tuge, žalosti, biće mir, radosti.